Էգրիս, Էրգումէէ բերդ, 1րդ, 2րդ, Որ-
թուլի, Մթնդեր, Աղիտ-Գոմ եւ Ագրակ ա-
ռուակները. ձախից՝ Բաշ-գեղ, Վերան-
Բերդ, Տուրի, Չիլխորոզ, Գայմաս, Փոր-
շունի, Զադրագոմ, Ոսկիհաթ, Ակ-Բիլիսէ
առուակները, որոնք ոռոգում են համանուն
գեղերը իրենց պարագաներով: Ապա Դում-
բուլլի առ. իջնելով Դէլիքլի-Դաշ լեռներից
եւ անցնելով ձորը միանում է Բարդուղին:
Դումբուլլի առ.ի ակունքը Օյուկ-Թաշ[1] ա-
պառաժից է, որ անցնում է Զատախ, Կա-
ջարթի, Սուլէյման, Նիգիջուկ, Զանիկ[2],
Զրոտ, Դագեր եւ Դարբանի[3] գեղերի միջով
միանում է Բարդուղ չային, ճաթակ կամ

եւ աւերակներ կան, որոնք Դիցց արտայայտուած վայրերը լինելու են քանի որ ժողովուրդը դրանց մէջ եղած առհմականների տունը "Օջախ" է անուանում, որը գերագոյնի արտայայտուած բնակարաններ են համարում:

1 Օյուք-Թաշ կամ Օյուկ-Թաշ լեռան ապառաժի վրայ կայ սեպաձեւ արձանագրութիւն որը մի քանի անգամ քննուած է: Սարի Ղամի ի անտառից ոչ շատ հեռու Գագարա գետակի եւ Ջամուշ-սրթ լ-ի մէջն է Օյուք-Թաշը. որ ունի հին անցեալ եւ Բարդուզը կապում է Ասորի ինքնակալութեան շրջանին:

2 Ջանիկ գեղը իր աւերակներով Բարդուզի աւազանում յիշեցնում է որ ճաները այստեղ էլ գաղութներ ունեցել են:

3 Դարբանը նախընթաց գլուխներում Դարփինք, Դարբնոց — փականագործ եւ երկաթի հայոցի տեղերը. փչացուած անտառները արդէն ցոյց են տալիս. իսկ այստեղ Դարբանքը — Դարբաս պարսկերէն բառի իմաստով է գործածուած, քանի որ այս գեղը երկաթի դուռից ջոկ ունեցել է նոյնպէս անցք — ճանապարհ Վանանդից ճորոխի խորքերը մտնելու: